

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Explosives Temperature. Determination of Explosives

Tato norma platí pro stanovení teploty vzbuchu výbušnin.

Definice

1. Teplota vzbuchu je teplota, při níž dojde ke vznícení, vzbuchu nebo explozi (dále jen vzbuchu) zkoušení výbušiny při zahřívání předepsaným způsobem.

Měrná jednotka

2. Teplota vzbuchu se udává ve stupních Celsia ($^{\circ}\text{C}$).

Účel zkoušky

3. Zkouškou se zjišťuje citlivost výbušnin k tepelnému podnětu.

Podstata zkoušky

4. Výbušina se zahřívá za stejnoměrného zvyšování teploty do okamžiku, kdy dojde ke vzbuchu. Teplota vzbuchu se měří teploměrem.

5. Stanovení teploty vzbuchu se provádí se vzorky výbušnin v původním stavu nebo se vzorky upravenými. Způsob úpravy vzorků (mechanické rozmělnění nebo vysoušení) musí však být uveden v záznamu o zkoušce.*)

6. Pro zkoušky se na analytických vahách navažují tato množství vzorku:

- a) u jednosložkových třaskavin 0,025 g
- b) u směsí třaskavin a třaskavinových složí 0,050 g
- c) u trhavin a ostatních výbušin 0,100 g

Zkušební zařízení

7. Zkouší se na zkušebním zařízení, u něhož se dociluje předepsaného teplotního vzestupu podle čl. 9 (např. na zařízení podle obr. 1). Normalizovanou součástí zkušebního zařízení je úředně ověřený teploměr

*) Při zkoušení teploty vzbuchu výbušiny s ohledem na bezpečnost při přepravě se postupuje podle požadavků mezinárodního přepravního řádu RID.

ČSN 66 8063
z 22.1.1964

Účinnost od:
01.07.1970

04996

-- Vynechaný text --